

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

P7_TA(2012)0476

Sądowniczy system rozstrzygania sporów patentowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie sądowniczego systemu rozstrzygania sporów patentowych (2011/2176(INI))

(2015/C 434/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (COM(2011)0215),
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń (COM(2011)0216),
 - uwzględniając opinię 1/09 Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 marca 2011 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0009/2012),
- A. mając na uwadze, że skuteczny system patentowy w Europie jest niezbędnym warunkiem wstępnym zwiększenia wzrostu gospodarczego przez innowacje oraz pomocy udzielanej przedsiębiorstwom europejskim, zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), aby mogły stawić czoła kryzysowi gospodarczemu i globalnej konkurencji;
- B. mając na uwadze, że na mocy decyzji Rady 2011/167/UE w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Grecję, Francję, Irlandię, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo upoważniono do ustanowienia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej przy zastosowaniu odpowiednich postanowień traktatów;
- C. mając na uwadze, że w dniu 13 kwietnia 2011 r. na podstawie upoważniającej decyzji Rady Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń;
- D. mając na uwadze, że w dniu 8 marca 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości wydał opinię w sprawie wniosku dotyczącego europejskiego i wspólnotowego sądu patentowego, w której podniesiono kwestię jego niezgodności z prawem unijnym;
- E. mając na uwadze, że skuteczny, jednolity system ochrony patentowej można zapewnić tylko dzięki sprawnemu systemowi rozstrzygania sporów patentowych;
- F. mając na uwadze, że w następstwie opinii Trybunału Sprawiedliwości państwa członkowskie biorące udział we wzmocnionej współpracy zaangażowały się w utworzenie jednolitego sądu patentowego w drodze umowy międzynarodowej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. C 211 z 16.7.2011, s. 2.

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

- G. mając w związku z tym na uwadze, że istnieje zasadnicza różnica między zwykłymi umowami międzynarodowymi a traktatami założycielskimi Unii Europejskiej, gdyż te ostatnie ustanawiają nowy porządek prawny, dysponujący własnymi instytucjami, na rzecz którego państwa ograniczają w coraz szerszym zakresie swoje prawa suwerenne i któremu podlegają nie tylko państwa członkowskie, ale i ich obywatele; nad poszanowaniem tego porządku prawnego czuwają zaś Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i powszechne sądy państw członkowskich;
- H. mając na uwadze, że jednolity sąd patentowy musi w pełni przestrzegać prawa unijnego i je stosować, we współpracy z Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jak ma to miejsce w przypadku sądów krajowych;
- I. mając na uwadze, że jednolity sąd patentowy powinien opierać się na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i zwracać się z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 TFUE;
- J. mając na uwadze, że należy zapewnić przestrzeganie nadrzędności i właściwe stosowanie prawa unijnego na podstawie art. 258, 259 i 260 TFUE;
- K. mając na uwadze, że jednolity sąd patentowy powinien wchodzić w skład systemów sądownictwa państw członkowskich będących stronami umowy, przy czym powinna mu przysługiwać wyłączna właściwość w sprawach patentów europejskich o skutku jednolitym i patentów europejskich obejmujących jedno lub większą liczbę umawiających się państw członkowskich;
- L. mając na uwadze, że skuteczny system sądowniczy powinien mieć zdecentralizowane orzecznictwo w pierwszej instancji;
- M. mając na uwadze, że skuteczność systemu rozstrzygania sporów zależy od jakości i doświadczenia sędziów;
- N. mając na uwadze, że postępowanie we wszystkich wydziałach i instancjach sądu powinien regulować jeden zestaw przepisów procesowych;
- O. mając na uwadze, że jednolity sąd patentowy powinien starać się wydawać orzeczenia o wysokiej jakości bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu oraz powinien w szczególności wspomagać MŚP w obronie ich praw lub w ochronie przed nieuzasadnionymi roszczeniami lub patentami, które powinny być cofnięte;
1. wzywa do utworzenia jednolitego systemu rozstrzygania sporów patentowych, ponieważ podzielony rynek patentowy i rozbieżności w stosowaniu prawa powstrzymują innowacje i postęp na rynku wewnętrznym, komplikują korzystanie z systemu patentowego, są kosztowne i utrudniają skuteczną ochronę praw patentowych, zwłaszcza praw patentowych MŚP;
 2. zachęca państwa członkowskie do zamknięcia negocjacji i do niezwłocznej ratyfikacji umowy międzynarodowej (zwanej dalej „Umową”), wiążącej te państwa członkowskie („umawiające się państwa członkowskie”) i ustanawiającej jednolity sąd patentowy („Sąd”), oraz zachęca Hiszpanię i Włochy, by włączyły się w ten proces w ramach procedury wzmocnionej współpracy;
 3. nalega, by Trybunał Sprawiedliwości jako strażnik prawa unijnego zagwarantował w tej sprawie jednolitość porządku prawnego Unii oraz nadrzędność prawa europejskiego;
 4. jest zdania, że państwa członkowskie, które nie zdecydowały się jeszcze na uczestnictwo we wzmocnionej współpracy w utworzeniu jednolitego systemu ochrony patentowej, mogą uczestniczyć w jednolitym systemie rozstrzygania sporów w sprawach z patentów europejskich, które obowiązują na ich terytoriach;
 5. podkreśla, że priorytetem jednolitego sądu patentowego powinno być zwiększenie pewności prawnej i polepszenie egzekwowania patentów, przy dążeniu do zachowania należytej równowagi między interesami właścicieli patentów i zainteresowanych stron;
 6. podkreśla zapotrzebowanie na oszczędny system rozstrzygania sporów, który będzie finansowany w taki sposób, by zabezpieczyć dostęp do wymiaru sprawiedliwości wszystkim posiadaczom patentów, zwłaszcza MŚP, osobom fizycznym i organizacjom non-profit;

Podejście ogólne

7. stwierdza, że Umowa powinna zwięźcić proces ustanowienia spójnego systemu rozstrzygania sporów patentowych w państwach członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy;

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

8. w konsekwencji podkreśla, że:
- (i) umawiającymi się państwami członkowskimi mogą być jedynie państwa członkowskie Unii Europejskiej;
 - (ii) Umowa powinna wejść w życie, gdy ratyfikuje ją co najmniej trzynastcie umawiających się państw członkowskich, w tym trzy państwa członkowskie, w których obowiązywało najwięcej patentów europejskich w roku poprzedzającym rok, w którym odbywa się konferencja dyplomatyczna w sprawie podpisania Umowy;
 - (iii) Sąd powinien być wspólny dla umawiających się państw członkowskich i podlegać tym samym obowiązkom w odniesieniu do przestrzegania prawa unijnego co sądy krajowe; zatem przykładowo Sąd musi współpracować z Trybunałem Sprawiedliwości, stosując art. 267 TFUE;
 - (iv) Sąd powinien działać zgodnie z unijnym porządkiem prawnym i przestrzegać jego nadrzędnego charakteru; jeżeli sąd odwoławczy naruszy prawo unijne, umawiające się państwa członkowskie powinny wspólnie odpowiadać za szkody poniesione przez strony w danym postępowaniu; należy stosować procedurę w sprawie uchybienia z art. 258, 259 i 260 TFUE przeciwko wszystkim umawiającym się państwom członkowskim;
9. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie centrum mediacji i arbitrażu w ramach Umowy;

Struktura systemu rozstrzygania sporów patentowych

10. uważa, że skuteczny system sądownictwa i rozstrzygania sporów powinien być zdecentralizowany, oraz jest zdania, że:
- (i) system rozstrzygania sporów w Sądzie powinien składać się z pierwszej instancji (sąd pierwszej instancji) i z drugiej instancji (sąd odwoławczy); w celu uniknięcia nieskuteczności i przewlekłości postępowania nie należy dodawać kolejnych instancji;
 - (ii) poza wydziałem centralnym na zdecentralizowaną pierwszą instancję powinny się składać dodatkowo wydziały lokalne i regionalne;
 - (iii) dodatkowe wydziały lokalne pierwszej instancji powinno się ustanowić w umawiającym się państwie członkowskim na jego wniosek, jeżeli w tym umawiającym się państwie członkowskim w ciągu trzech kolejnych lat przed lub po terminie wejścia w życie Umowy wszczynano ponad 100 spraw rocznie; ponadto proponuje, żeby w jednym umawiającym się państwie członkowskim liczba wydziałów nie przekraczała czterech;
 - (iv) wydział regionalny powinien być ustanawiany dla dwóch lub więcej umawiających się państw członkowskich na ich wniosek;

Skład Sądu i kwalifikacje sędziów

11. podkreśla, że skuteczność systemu rozstrzygania sporów zależy przede wszystkim od kwalifikacji i doświadczenia sędziów;
12. w związku z tym:
- (i) stwierdza, że skład sądu odwoławczego i sądu pierwszej instancji powinien mieć charakter wielonarodowy; uważa, że jeżeli chodzi o ich skład, należy wziąć pod uwagę istniejące struktury sądowe, uwzględniając jednak fakt, że nadrzędnym celem jest zapewnienie rzeczywistej jednolitości nowego sądu; dlatego proponuje, żeby skład wydziałów lokalnych stał się wielonarodowy możliwie jak najszybciej, jednak żeby możliwe były umotywowane wyjątki od tej podstawowej zasady po ich zatwierdzeniu przez komisję administracyjną w ramach okresu przejściowego wynoszącego maksymalnie pięć lat, przy czym należy zagwarantować, że nie zostanie obniżony standard jakości i skuteczności istniejących struktur; uważa, że ww. pięcioletni okres należy wykorzystać do intensywnego szkolenia i przygotowania sędziów;
 - (ii) jest zdania, że w składzie Sądu powinni zasiadać sędziowie wykwalifikowani zarówno pod względem prawnym, jak i technicznym; sędziowie powinni zagwarantować najwyższe standardy kompetencji i wykazać kwalifikacje w dziedzinie rozstrzygania sporów patentowych i prawa o ochronie konkurencji; kwalifikacje te należy udowodnić m.in. poprzez odpowiednie doświadczenie i wykształcenie zawodowe; sędziowie wykwalifikowani pod względem prawnym powinni wykazywać się kwalifikacjami wymaganymi do pełnienia sądowych funkcji w umawiającym się państwie członkowskim; sędziowie wykwalifikowani pod względem technicznym powinni mieć dyplom uniwersytecki oraz fachową wiedzę technologiczną, a także wykazywać się znajomością prawa i postępowania cywilnego;

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

- (iii) proponuje, żeby wszedłszy w życie, przepisy Umowy regulujące skład Sądu nie ulegały zmianom, chyba że uniemożliwią realizację celów systemu rozstrzygania sporów patentowych, czyli najwyższej jakości i skuteczności; proponuje, żeby o składzie Sądu decydował jednogłośnie właściwy organ;
- (iv) jest zdania, że Umowa powinna obejmować gwarancje, zgodnie z którymi sędziów można powołać tylko w razie braku jakichkolwiek wątpliwości co do ich neutralności, zwłaszcza jeżeli pełnili funkcję członka izby odwoławczej krajowego urzędu patentowego lub EPO;

Procedura

13. w kwestiach proceduralnych uważa, że:

- (i) postępowanie we wszystkich wydziałach i instancjach Sądu powinien regulować jeden zestaw przepisów procesowych;
- (ii) postępowanie przed Sądem, składające się z procedury pisemnej, dodatkowej i ustnej, wprowadza elementy elastyczności, jaki uzna się za stosowne, przy uwzględnieniu celu, jakim jest szybkość i skuteczność postępowania;
- (iii) językiem postępowania przed każdym wydziałem lokalnym lub regionalnym powinien być język urzędowy umawiającego się państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dany wydział, lub język urzędowy wyznaczony przez umawiające się państwa członkowskie należące do tego samego wydziału regionalnego; stronom powinien przysługiwać wybór języka, w którym udzielono patentu, jako języka postępowania, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy wydział; językiem postępowania w wydziale centralnym powinien być ten język, w którym udzielono danego patentu; językiem postępowania przed sądem odwoławczym powinien być język, w którym toczyło się postępowanie przed sądem pierwszej instancji;
- (iv) sąd powinien mieć prawo wydawania tymczasowych nakazów, żeby zapobiec wszelkim zagrażającym naruszeniom i zakazać dalszych działań, będących przedmiotem zarzutów o naruszenie; takie uprawnienie nie może jednak prowadzić do niesprawiedliwego wybierania spośród systemów prawnych (tzw. „forum shopping”); oraz
- (v) strony powinny być reprezentowane wyłącznie przez prawników uprawnionych do występowania przed sądem któregośkolwiek umawiającego się państwa członkowskiego; przedstawicielom stron mogą towarzyszyć rzecznicy patentowi, którzy powinni mieć prawo wypowiedzania się przed Sądem na rozprawie;

Właściwość Sądu i skutek jego orzeczeń

14. podkreśla, że:

- (i) Sądowi powinna przysługiwać wyłączna właściwość w sprawach z patentów europejskich o jednolitym skutku oraz z patentów europejskich obejmujących jedno lub większą liczbę umawiających się państw członkowskich; w tym celu trzeba będzie zmienić rozporządzenie (WE) nr 44/2001⁽¹⁾;
- (ii) skargę powinno się składać w wydziale lokalnym znajdującym się na terytorium umawiającego się państwa członkowskiego, w którym popełniono naruszenie lub to naruszenie może nastąpić, lub w którym pozwany ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zakład, lub też w wydziale regionalnym, w którym uczestniczy to umawiające się państwo członkowskie; jeżeli na terytorium danego umawiającego się państwa członkowskiego nie ma wydziału lokalnego i nie podlega ono pod żaden wydział regionalny, powództwo wnosi się do wydziału centralnego; strony powinny mieć możliwość uzgodnienia, do którego wydziału sądu pierwszej instancji (lokalnego, regionalnego czy centralnego) można wnieść powództwo;
- (iii) w razie powództwa wzajemnego wydział lokalny lub regionalny powinien mieć wybór, czy prowadzić postępowanie w sprawie naruszenia niezależnie od tego, czy wydział rozpatruje również powództwo wzajemne, czy też przekazuje je do wydziału centralnego;
- (iv) po wejściu w życie przepisy regulujące właściwość Sądu nie powinny ulegać zmianom, chyba że uniemożliwią realizację celów systemu rozstrzygania sporów patentowych, czyli najwyższej jakości i skuteczności; proponuje, żeby o właściwości Sądu decydował jednogłośnie właściwy organ;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1)

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

- (v) orzeczenia wszystkich wydziałów sądu pierwszej instancji i orzeczenia sądu odwoławczego powinny być wykonalne we wszystkich umawiających się państwach członkowskich bez konieczności przedstawienia tytułu wykonawczego;
- (vi) w Umowie należy wyjaśnić stosunek pomiędzy Umową a rozporządzeniem (WE) nr 44/2001;

Prawo materialne

15. jest zdania, że Sąd powinien opierać swoje orzeczenia na prawie unijnym, Umowie, europejskiej konwencji o patentach (EPC) i prawie krajowym, które przyjęto zgodnie z EPC, przepisach umów międzynarodowych dotyczących patentów i wiążących wszystkie umawiające się państwa członkowskie oraz na krajowym prawie umawiających się państw członkowskich, w świetle obowiązującego prawa unijnego;

16. podkreśla, że patent europejski o jednolitym skutku powinien przyznawać jego właścicielowi prawo do ochrony przed bezpośrednim i pośrednim korzystaniem z wynalazku przez stronę trzecią bez zgody właściciela patentu na terytorium umawiających się państw członkowskich, że właściciel patentu powinien być uprawniony do wynagrodzenia mu szkód powstałych wskutek bezprawnego korzystania z wynalazku oraz że właściciel powinien mieć prawo do wynagrodzenia zysku utraconego wskutek naruszenia i innych strat, zwrotu odpowiedniej opłaty licencyjnej albo zwrotu zysku osiągniętego w wyniku bezprawnego korzystania z wynalazku;

o
o o

17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

P7_TA(2012)0482

Zapobieganie chorobóm kobiet związanym z wiekiem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie zapobiegania chorobóm związanym z wiekiem dotykającym kobiet (2012/2129(INI))

(2015/C 434/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 168 TFUE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając białą księgę pt. „Razem na rzecz zdrowia: strategiczne podejście dla UE na lata 2008-2013”(COM(2007) 0630),
- uwzględniając białą księgę pt. „Strategia dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością” (COM(2007)0279),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Europejskiej w sprawie zdrowia kobiet w Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie korzyści telemedycyny dla pacjentów, systemów opieki zdrowotnej i społeczeństwa (COM(2008)0689),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Sprostanie wyzwanióm związanym ze skutkami starzenia się społeczeństwa w UE” (COM(2009)0180),
- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej pt. „Solidarność w zdrowiu: zmniejszanie nierówności zdrowotnych w UE” (COM(2009)0567),